

[Erling Christensen]

helhjertet at sikre, at gældende lov også administreres som sådan.

I øvrigt var det jo bemærkelsesværdigt, at justitsministeren fremsatte lovforslaget uden at fortælle, at loven ikke fungerer.

Under hensyn til at denne lov kun skal være gældende, indtil vi i næste samling kan vedtage en ny lov, betragter jeg de tre regeringspartiers holdning som værende imod det arbejde, som alle dyrebeskyttelsesorganisationer udfører. Det håber jeg at disse organisationer har mærket sig.

Lad mig yderligere tilføje, at når også Fremskridtspartiet stemmer imod, er det fuldstændig imod den entusiasme og støtte, som partiet gav loven ved dens vedtagelse for to år siden. Partiets ordfører i dyreværnsager, fru Pia Kjærsgaard, plejer at skilte med sin dyrevenlighed og sin dyrevenlige politik. Jeg er spændt på, om fru Pia Kjærsgaard i dag ved at støtte offentligt ansatte dermed på to områder udadtil siger ét og herinde stemmer anderledes. Det kan jeg så føje til min liste over Z-dobbeltmoral.

Kirsten Jacobsen (FP):

Fremskridtspartiet går imod øgede offentlige udgifter. Derfor vil vi stemme imod lovforslaget ved den endelige afstemning, efter at ændringsforslaget er blevet vedtaget.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslaget vedtoges med 99 stemmer (S, KF, SF, V, RV, CD, KRF og Steenholdt (Grønl.) mod 15 (FP).

Anden næstformand (Lilli Gyldenkilde):

Lovforslaget vil nu blive tilstillet statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

12) Tredje behandling af lovforslag nr. L 46:

Forslag til lov om krigsmateriel m.v.

Af justitsministeren (Ninn-Hansen).

(Fremsat 11/10 88. Første behandling 25/10 88. Betænkning 18/5 89. Anden behandling 26/5 89).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Ole Espersen (S):

Jeg skal motivere, hvorfor mit parti stemmer imod dette lovforslag, som nok er et af de snurrigste lovforslag, Folketinget nogen sinde har oplevet. Det har et specielt forhold til grundloven, kan man roligt sige. Det er jo ikke usædvanligt i disse dage og disse måneder, at vi oplever, regeringen har et specielt anstrengt forhold til grundloven, men dette vil jeg kalde et snurrigt forhold.

Det er et forslag, der er fremsat af regeringen ikke som følge af nogen parlamentarisk forpligtelse, men baseret på regeringens egen fri vilje i samarbejde som bekendt nu med Det Radikale Venstre. Det er et forslag, som i regeringens egne – og dermed altså også i Det Radikale Venstres egne – bemærkninger karakteriseres således: »Alt i alt forekommer den gældende våbeneksportpolitiske praksis fuldt ud at tilgode de samme hensyn som ændringsforslaget, ...« Og det er altså det forslag, vi ser på her.

Så fortsætter bemærkningerne med følgende: »... som tilmed i forhold til den førte politik repræsenterer en principielt vidtrækkende lempelse med nærliggende risiko for misbrug«.

Det er det forslag, regeringen foreslår Folketinget skal stemme ja til, et forslag, som regeringen altså selv siger indebærer en principielt vidtrækkende lempelse med nærliggende risiko for misbrug.

Vi prøvede mange gange under førstebehandlingen at finde ud af, hvad forklaringen er på, at man fremsætter et forslag – som man jo kan efter grundloven, som forudsætter, at man vil have det gennemført – samtidig med at man siger, forslaget er farligt, at det medfører en nærliggende mulighed for risiko.

Vi advarede imod det. Vi spurgte Det Radikale Venstres ordfører gentagne gange, om Det Radikale Venstre ikke ville være med til at fjerne de elementer i lovforslaget, der indebærer den risiko, men det var ikke muligt at få noget svar fra Det Radikale Venstre.

Vi forstår ikke, hvordan partiet kan acceptere, at dets lovforslag fremsættes på denne måde. Vi er på den anden side klar over, at det har